

Beyaz Yelken Ve Palyaço

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) • 02 Mayıs 2014

Birlikte uyuduğumuz geceler
An gibi aklımda
Alıştım şimdi uykusuz bir çehre takınmaya
Seninle uyumadıktan sonra uyumanın alemi yok
Sınırsız imgeler geceyi kucaklamayıp da ne yapsın
Her biri ayrı bir kudret yakınmaya...
Vakitler nabzımı tutmuyor artık
Salıverdiler boşluğa
Açık bir pencere
Hatırı sayılır bir rüzgar
Gece kuşunun sesi yankılanıyor
Kim demiş uğursuz diye
Benim arkadaşım o
Atak ve korkusuz yüreğim bu gecede
Neden korkacağım ki
Yokluğundan beter ne yaşanır
Ömrümün altın çağını üç güne sığdırdın
Üç günlük bir ömür
Koca bir ömür gibi
Palyaço giysilerimle yarın yine
Yeni bir gün yaşayacağım
Bitmesini dilediğim
Deniz, balıklar, kumsal
Hepsi gülecek halime
Yaralı bir martı ise
Son nefesinde son gülüşünü bırakacak
Soytarı yüreğime
Öyle ya zayıflamış vücuduna
Pantolonu bol gelen bir adam
Üzerinde senin aldığın ne giymeye ne çıkarmaya
Kıyamadığım mavi gömlek
Gözlerimdeki halkalar boyanmış havasında
ve ıslak tenimle
Tam bir palyaçooyum
Gülünmez mi halime?

Mehtap mı dedin?
Geceleri hiç çıkmıyorum ki artık
Gün batımından sonra
Yeni güneşleri bekliyorum sessizce
Gözlerine gömülmek için
Ve beyaz bir yelken hayal ediyorum
Gelip senle beni götürecek
O kadar konuşturdu beni
Sen halen susuyorsun
İşte ben senin bu zarif hallerini seviyorum
Ama hiç değilse iki kelime etseydin
Bir tek mehtabı sordun ne hikmetse
Eskiden yalvarırdım oysa beş dakika
Mehtapta dolaşmak için
Neyse
Ne varsa bu susmakta
Sus dilediğince
Ve kalbini gizlice ağlat
Nasıl olsa yine sana mutluluk dileyeceğim
Kıyamayacağım uyuyan yüreğine
Birazdan kaptan el sallar
Belki zor olacak o yelkene tek başıma binmek
Ama istemesem de gideceğim.
Şiir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN